

Дистанційне консультування з дипломних робіт для групи Тк-3

Консультація 7

1.6. Моделювання деталей виробу відповідно до фасону

1. Вивчіть наступний матеріал та застосуйте його для розробки конструкції нової моделі.
2. Нанесіть на основу модельні лінії у відповідності до моделі, яку ви розробляєте.
3. Виконайте конструктивне моделювання на кресленні пілочки та спинки.
4. Оформіть край борту і виконайте креслення коміру (у випадку його наявності).
5. Виконайте технічне моделювання деталей пілочки та спинки, використовуючи кольоровий папір.
6. Виконайте моделювання рукава до виробу.
7. Обведіть деталі пілочки, спинки, рукава, коміра та дрібні деталі кольоровими ручками та підпишіть кожне креслення відповідним чином, *попередньо проконсультувавшись*.
8. Використайте наданий матеріал для опису цього розділу вашої роботи (лише те, що стосується вашої моделі).
9. Розгляньте приклад з дипломної роботи описової частини цього розділу.

Приклад 1.

Моделювання деталей виробу відповідно до фасону

Моделювання деталей сукні

В симетричній моделі жіночої сукні виконується конструктивне та технічне моделювання деталей пілочки, спинки і рукава таким чином.

1. Моделювання пілочки

1.1 На пілочці виконується конструктивне моделювання: нанесення схеми моделювання нагрудної виточки, лінії підрізу нижньої оборки.

1.2 На пілочці виконується технічне моделювання: переведення та розподіл нагрудної виточки до лінії середини переду і лінії низу.

1.3 На пілочці після технічного моделювання виконується конструктивне моделювання: нанесення лінії підрізу волану-оборки.

2. Моделювання спинки

2.1 На спинці виконується конструктивне моделювання: нанесення схеми моделювання плечової виточки, лінії підрізу нижньої оборки.

2.2 На спинці виконується технічне моделювання: переведення плечової

виточки до лінії низу.

2.3 На спинці технічного моделювання виконується конструктивне моделювання: нанесення лінії підрізу волану-оборки.

3. Моделювання одношовного вшивного рукава

3.1 Виконується конструктивне моделювання рукава: нанесення схеми моделювання складок по окату та утворення об'єму по низу рукава і переведення ліктьової виточки до лінії низу.

3.2 Виконується технічне моделювання рукава: створення 2-х складок по окату рукава, переведення ліктьової виточки до лінії низу та розширення низу рукава.

3.3 Виконується конструктивне моделювання рукава: утворення лінії переднього і ліктьового зрізу рукава та напуску по лінії низу.

4. Моделювання деталей оборок пілочки і спинки

4.1 Моделювання деталей оборок пілочки і спинки виконується розрахунковим методом після технічного моделювання пілочки і спинки.

Приклад 2.

Моделювання деталей виробу відповідно до фасону

Моделювання деталей куртки

В симетричній моделі жіночої куртки виконується конструктивне та технічне моделювання деталей пілочки, спинки і рукава таким чином.

1. Моделювання пілочки та передньої частини рукава.

1.1. На пілочці виконується технічне моделювання: скорочення розхилу нагрудної виточки на 1.0 см.

1.2. На пілочці виконується конструктивне моделювання: утворення ліній фігурного підрізу та переведення до них розхилу нагрудної і тальнової виточок.

1.3. На пілочці виконується технічне моделювання: закриття нагрудної виточки та робочої виточок.

1.4. На пілочці виконується конструктивне моделювання: утворення лінії кокетки пілочки.

1.5. На пілочці виконується технічне моделювання: прикладання передньої частини рукава до пройми.

1.6. На пілочці виконується конструктивне моделювання: утворення нової лінії пройми та пониження і розширення лінії пройми.

1.7. На передній частині рукава виконується конструктивне моделювання: пониження і розширення лінії окату та підвищення вищої точки окату.

2. Моделювання спинки та ліктьової частини рукава.

2.1. На спинці виконується конструктивне моделювання: утворення лінії горизонтальної кокетки та вертикального рельєфу від кокетки.

2.2. На спинці виконується технічне моделювання: закриття плечової виточки на кокетці та закриття робочої виточки.

2.3. На спинці виконується технічне моделювання: прикладання ліктьової частини рукава до пройми.

2.4. На спинці виконується конструктивне моделювання: утворення нової лінії пройми та пониження і розширення лінії пройми.

3. Моделювання суцільнокрійної кокетки пілочки і спинки

3.1. Виконується технічне моделювання кокетки: суміщається кокетка пілочки та спинки по плечовому шву та закривається виточка, що утворилась.

4. Моделювання двошовного рукава сорочкового типу з ліктьовим швом.

4.1. Виконується технічне моделювання рукава: суміщається передня і ліктьова частина рукава по верхньому зрізу та переведення ліктьової виточки до лінії низу.

4.2. Виконується конструктивне моделювання рукава: утворення ліній ліктьового шва двошовного рукава та переведення лінії переднього шва на 2.0 см праворуч.

Приклад 3.

Моделювання деталей спідниці

В асиметричній моделі спідниці виконується конструктивне і технічне моделювання деталей переднього та ладного полотнища таким чином.

1. Моделювання переднього полотнища

1.1. На передньому полотнищі виконується конструктивне моделювання: утворення ліній фігурних вставок та перенесення передніх виточок у рельєфні шви вставок, утворення асиметричної лінії талії, утворення лінії асиметричної застібки та фігурної лінії низу і фігурного розрізу, утворення лінії асиметричної лівої кишені та накладної годинникової кишені.

2. Моделювання заднього полотнища

2.1. На задньому полотнищі виконується конструктивне моделювання: перенесення розхилу бічної виточки у рельєфний шов вставки та утворення лінії фігурної кокетки.

2.2. На задньому полотнищі виконується технічне моделювання кокетки, переведення задньої виточки на середину деталі та її закриття.

3. Моделювання вставки

3.1. Виконується технічне моделювання вставки: суміщається вставка переднього та заднього полотнища по боковому шву та закривається виточка, що утворилась.

СТВОРЕННЯ ФОРМИ ОДЯГУ МЕТОДОМ МОДЕЛЮВАННЯ НА ПЛОЩИНІ

Метод моделювання деталей одягу на площині широко розповсюджений в практиці моделювання. За умовами цього методу відповідно виду, покрою та форми виробу вибирають конструкцію основи, уточнюють значення прибавок та конструкції і здійснюють моделювання окремих частин виробу, шляхом введення нових деталей, форму виробу, декоративні та конструктивні лінії, оздоблення і т.д., керуючись основними закономірностями побудови форми.

Практика моделювання одягу напрацювала ряд прийомів, які дозволяють розробляти конструкції виробів різних форм та покроїв, опираючись на конструкцію основи. До цих прийомів слід віднести: перенесення виточок в зборки, драпірування, м'які склади, підрізи; членування основи на частини з переведенням виточок на лінії розрізів (рельєфи, кокетки); розширення окремих ділянок основи шляхом кінчного або паралельного розведення (зборки, драпірування, складки); зміни конфігурації зрізів горловини, пройми, плеча, оката рукава і т.д.; об'єднання основи вшивного рукава з основою ліфа або лише з його верхньою частиною.

Розташування виточок, складок, рельєфів, кокеток, підрізів та їх конфігурацію зазвичай визначають на манекені, що дозволяє бачити ці лінії об'ємно, тобто більш реально. За викройкою, отриманою в результаті

моделювання на базі конструкції основи, в певних випадках викроюють макет, який міряють на манекені або фігурі, вносять уточнення та по ньому виконують розробку конструкції деталей виробу.

Моделювання ліфів

Виточки. Виточки є одним із засобів створення об'ємної форми деталей виробу, що забезпечують необхідну випуклість на груди та лопатки, прилеглисть по талії. Із збільшенням об'єму ліфа ширина виточок, як правило, зменшується, збільшується м'якість форми. Наявність виточок у виробі часто дозволяє виключити волого-теплову обробку окремих ділянок виробу. В конструкції основи виточки розташовані від плечової лінії спинки та пілочки, від лінії талії. Таке розташування виточок надає певну жорсткість формі ліфу, іноді погано пов'язується із іншими членуваннями ліфа. Тому під час моделювання виникає необхідність переведення виточки, особливо верхньої (нагрудної), на іншу ділянку (де вона менш помітна, або не виконує декоративної ролі, та де в більшому степені може забезпечити отримання бажаної форми) або до лінії членування деталі. В ліфі м'якої форми виточки можуть бути замінені зборками, драпіруваннями, м'якими складками.

Переведення виточок. В конструкції основи нагрудна виточка розташована від плечової лінії до центру грудей. Під час розробки конкретної моделі відповідно до ескізу цю виточку можна розташовувати від будь-якої лінії пілочки: плечової, горловини, пройми, бічної, середини пілочки, талії, але в усіх випадках вона має бути направлена до центру грудей (рис. 3.1). При нанесення лінії модельних особливостей на креслення базової основи виточку переводять в будь-яке положення, що задане моделлю одним із способів: графічним або способом шаблонів.

Графічний спосіб виконується методом дуг та засічок. Він точний, але трудомісткий.

Спосіб шаблонів простіший, дає гарні результати і тому широко використовується в технічному моделюванні. При використанні цього способу із щільного паперу вирізають шаблон – точну копію основної деталі базової основи. Відповідно до моделі на шаблон наносять нове місце розташування виточки, з'єднуючи найбільш виступаючу точку грудей з точкою на зрізі шаблону, що відповідає новому положенню виточки. Шаблон розрізають по лінії нового положення виточки. Вихідну виточку закривають, суміщаючи її сторони. При цьому сторони нової виточки розкривають на місці розрізу, утворюючи розхил виточки в новому напрямку. Контур трансформованого шаблону окреслюють, уклавши на щільний папір. (ри.3.2.).

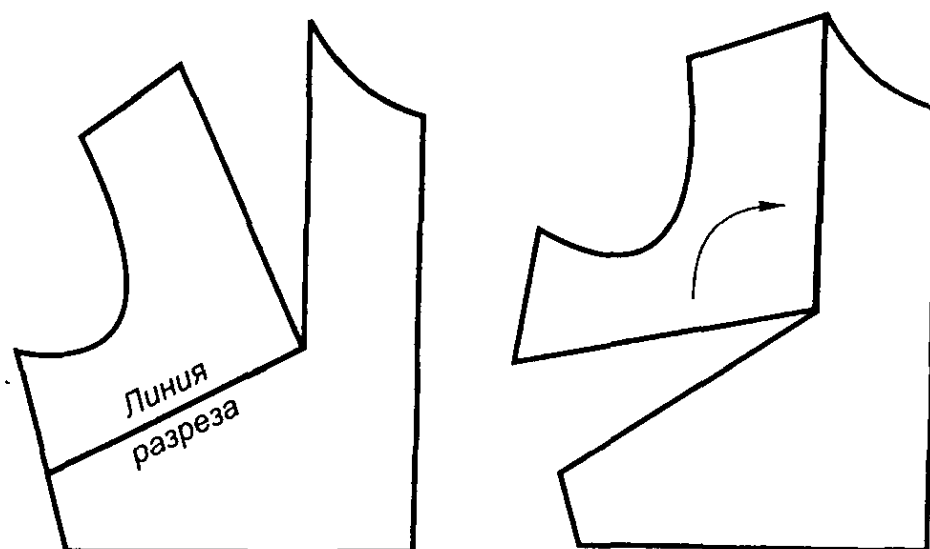
При переміщенні виточок необхідно дотримуватись наступних обов'язкових умов:

розхил виточки має залишатись незмінним;

вершина нової виточки повинна бути направлена до центру випуклості грудей.

Різні варіанти нагрудної виточки пілочки, перенесеної в лінію пройми, горловини, бічну лінію, середню, лінію талії, представлені на рис 3.3. в тому випадку, коли виточка переміщується в лінію талі, розхили нагрудної та талієвої виточок об'єднують (рис. 3.3, д).

Переведення виточок:

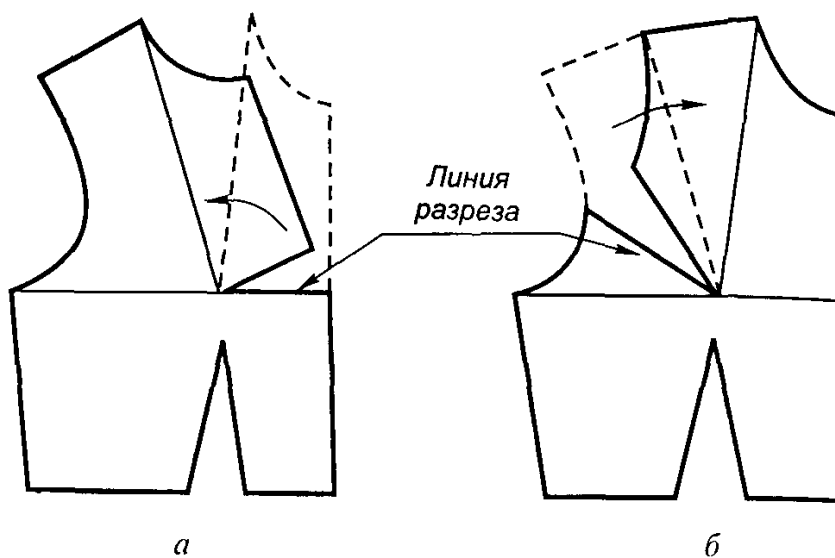
а) варіанти розташування нагрудної виточки; б) переведення нагрудної виточки до лінії горловини; в) до лінії пройми; г) до лінії середини пілочки (напівзаносу); д) до лінії бокового шва; е) до лінії талії.

Переведення виточок за допомогою методу шаблонів

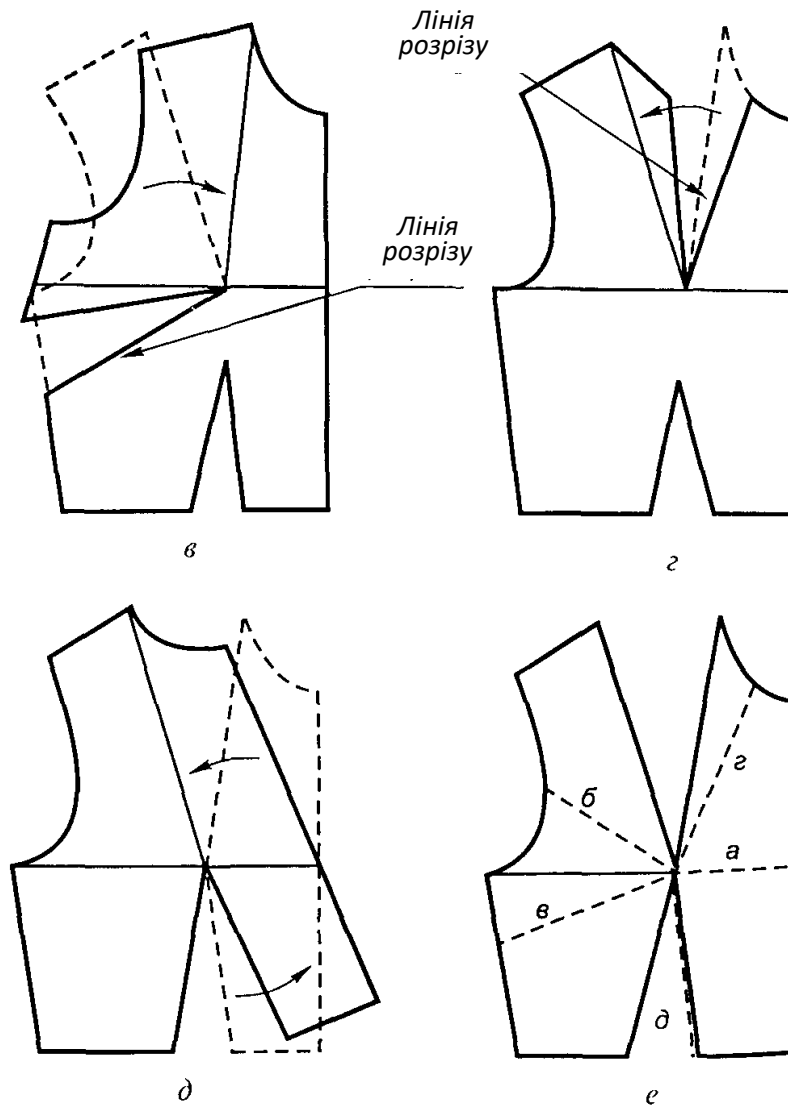
Варіанти переміщення нагрудної виточки пілочки

Моделі одягу можуть мати виточки різноманітних форм на направлення. Іноді лінія виточки моделі перетинає лінію базової виточки основи. В такому випадку послідовність перенесення виточки наступна. Спочатку вихідну виточку переносять на ту ділянку, де вихідна та модельна виточки не будуть перетинатись. наносять на шаблон лінію нової модельної виточки та розрізають шаблон по цій лінії. Перенесену виточку закривають, внаслідок чого сторони нової модельної виточки розходяться, розкриваючи її розхил.

*Лінія
розрізу*

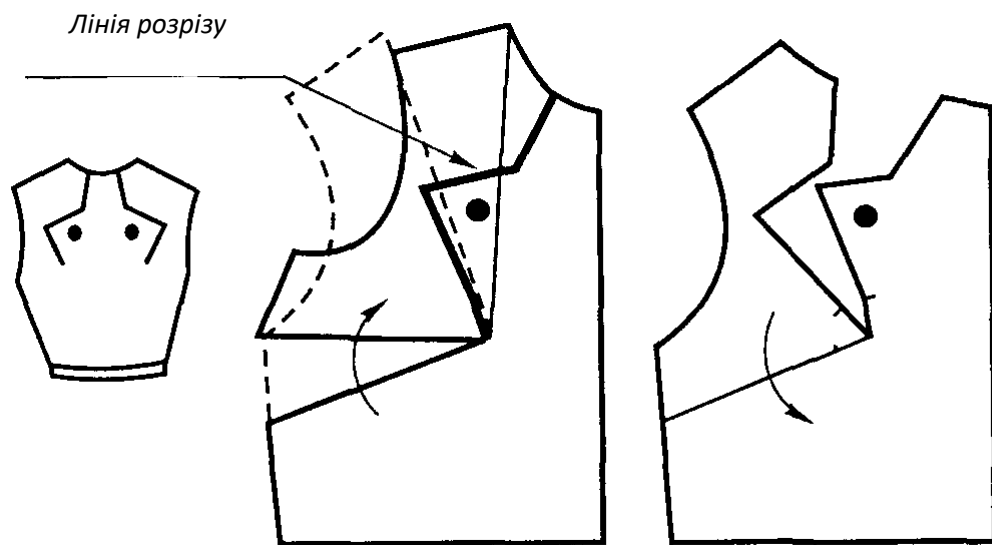
Переведення виточок за допомогою методу шаблонів

Переміщення виточки складної форми

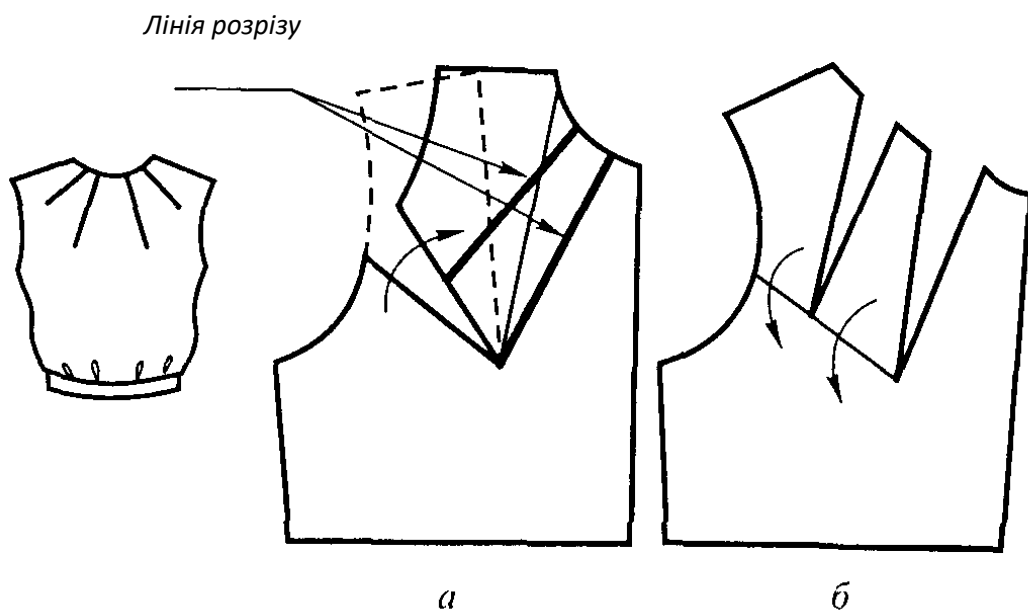
У випадку, якщо на моделі є дві виточки або більше, вихідну виточку переносять наступним чином. Спочатку вихідну виточку переносять в інше положення, так щоб її лінія не перетинала лінії модельних виточок, на шаблон наносять лінії модельних виточок. Шаблон розрізають по цим лініям та закривають розхил перенесеної виточки. При цьому відкриваються два розхили в двох модельних виточок.

Лінію вихідної виточки можна об'єднати з такими конструктивними лініями, як рельєф, кокетка, підріз.

Переміщення виточки складної форми

Заміна однієї виточки двома

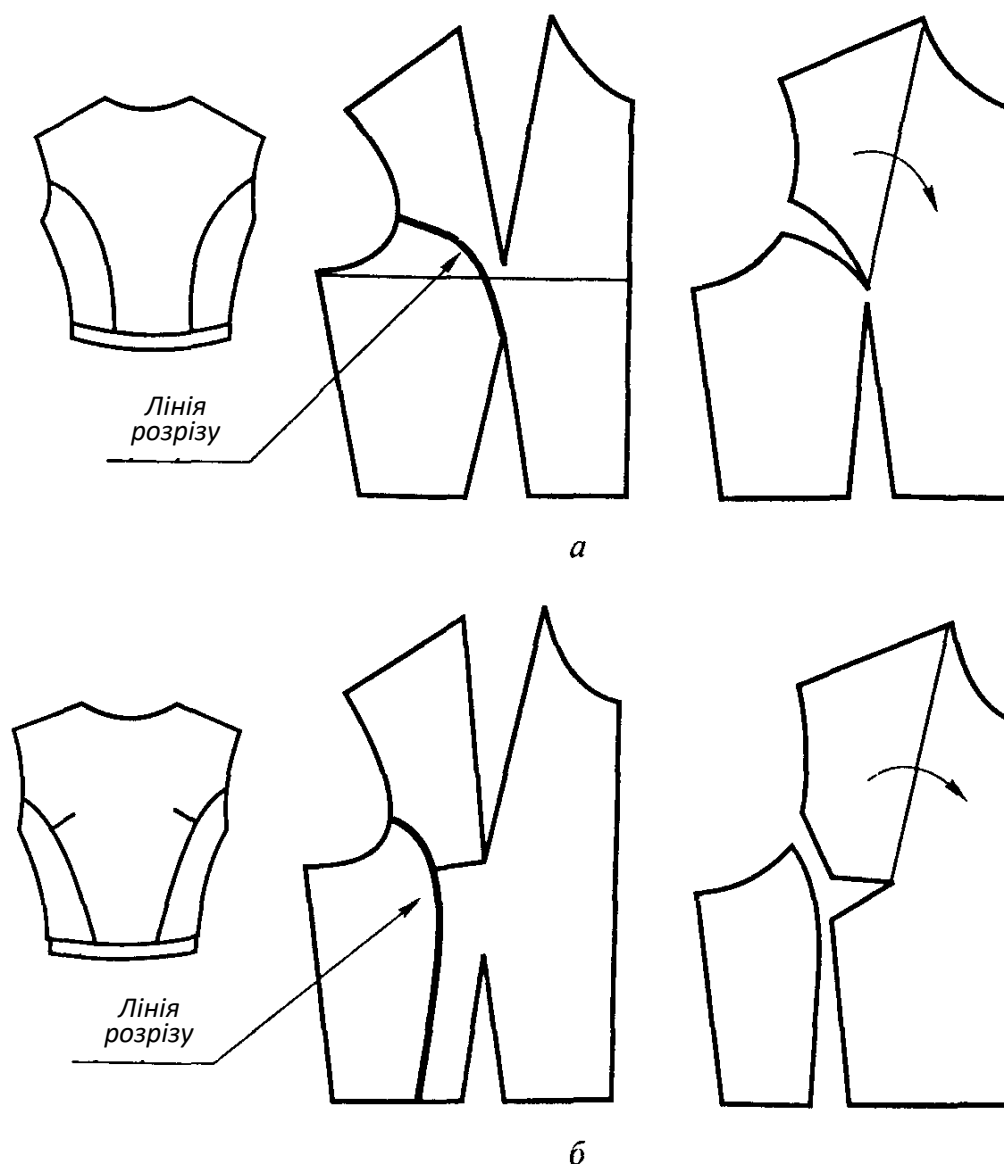
Переміщення виточки в рельєф

Якщо лінія рельєфу співпадає з кінцем виточки, на шаблон наносять лінію рельєфу по моделі. Розрізають шаблон по цій лінії та закривають вихідну виточку, тим самим переводячи розхил виточки в рельєфну лінію.

Якщо рельєф не проходить через кінець виточки, то в цьому випадку на шаблон наносять лінію рельєфі по моделі. На ділянці між лінією рельєфу та кінцем виточки наносять лінію короткої виточки. Розрізають шаблон по лінії

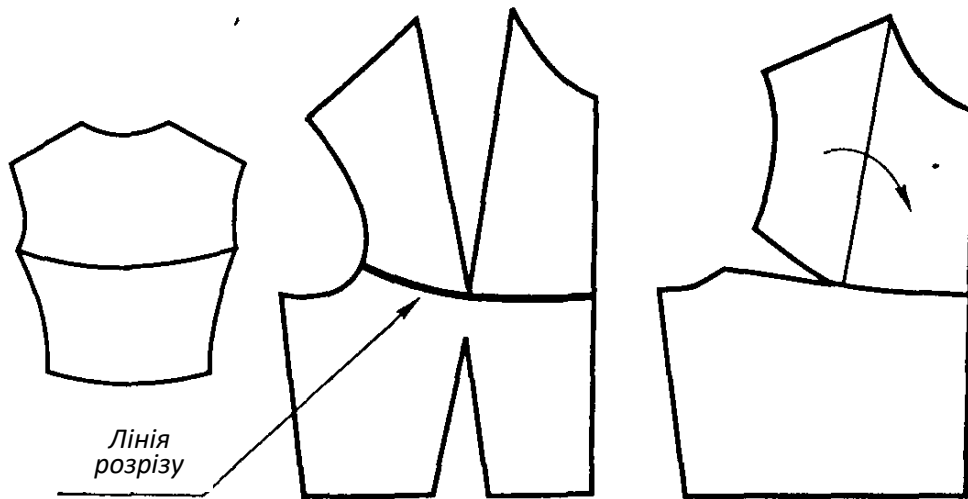
рельєфу та по лінії короткої виточки. Розхил вихідної виточки закривають. При цьому розкривається розхил в рельєфі та між сторонами короткої виточки (рис. 3.6, б).

Переміщення виточки в рельєф

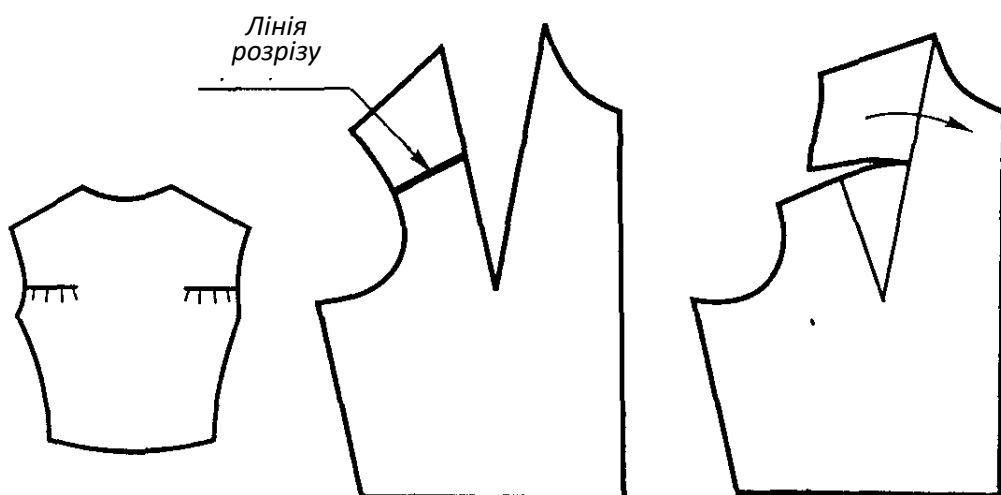
Переміщення виточки в лінію кокетки

При перенесення виточки в кокетку виконують ті ж прийоми, що і при перенесення виточки в рельєф. На шаблон наносять лінію кокетки відповідно до моделі. По цій лінії шаблон розрізають. Закривають розхил вихідної виточки, при цьому на лінії кокетки відкривається розхил переміщеної виточки (рис 3.7).

Переміщення виточки в підріз

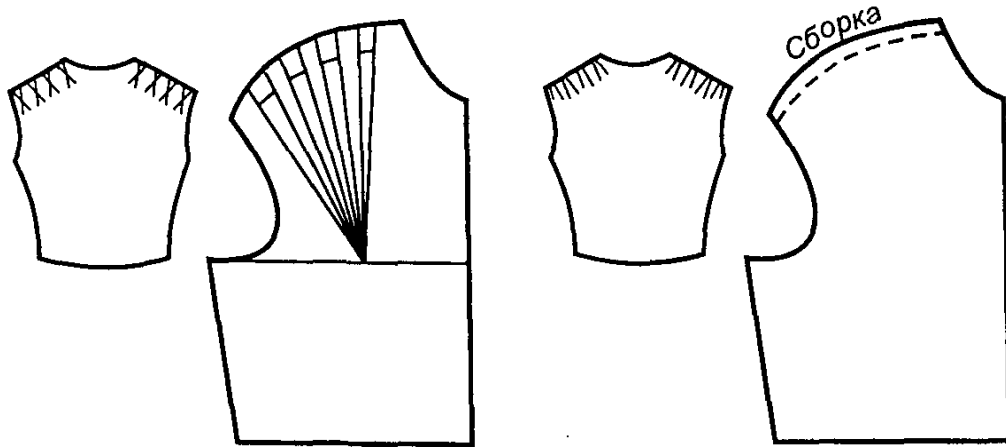
Виточку переміщують в підріз наступним чином. На шаблон наносять лінію підрізу відповідно до моделі. По лінії підрізу шаблон розсікають. Закривають розхил частини виточки, розташованої вище підрізу. При цьому розхил розкривається нижче лінії підрізу, збирають в зборку або закладають дрібними складками.

Переміщення виточки в складку, зборку

Виточку можна замінити складками або зборками. При цьому весь розхил виточки розподіляється між складками або збирається в зборки. Місця

розташування складок та їх число визначають моделлю. Сторони складок направлені в кінець виточки.

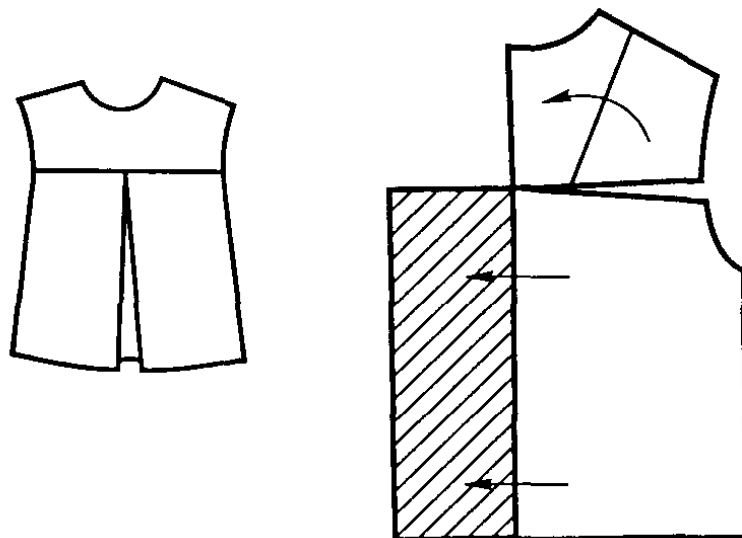

Паралельне та кінцеве розширення

Паралельне розширення деталей базової основи проводять в тому випадку, якщо моделлю базової основи передбачаються складки. Складки бувають різної ширини, конструкції та розташовуються на деталі в будь-якому порядку: одинарні, групові, такі, що повністю закривають поверхню деталі. Відповідно до розташування складок на моделі на шаблон наносять лінії складок. Шаблон розрізають за цими лініями та виконують роз движку по всій довжині розрізу на однакову величину, рівну припуску на складку (рис. 3.10).

Залежно від конструкції складки припуск на складку дорівнює: подвійній ширині складок при односторонній складці; чотирьом величинам ширини складки при зустрічній.

Паралельне розширення деталі

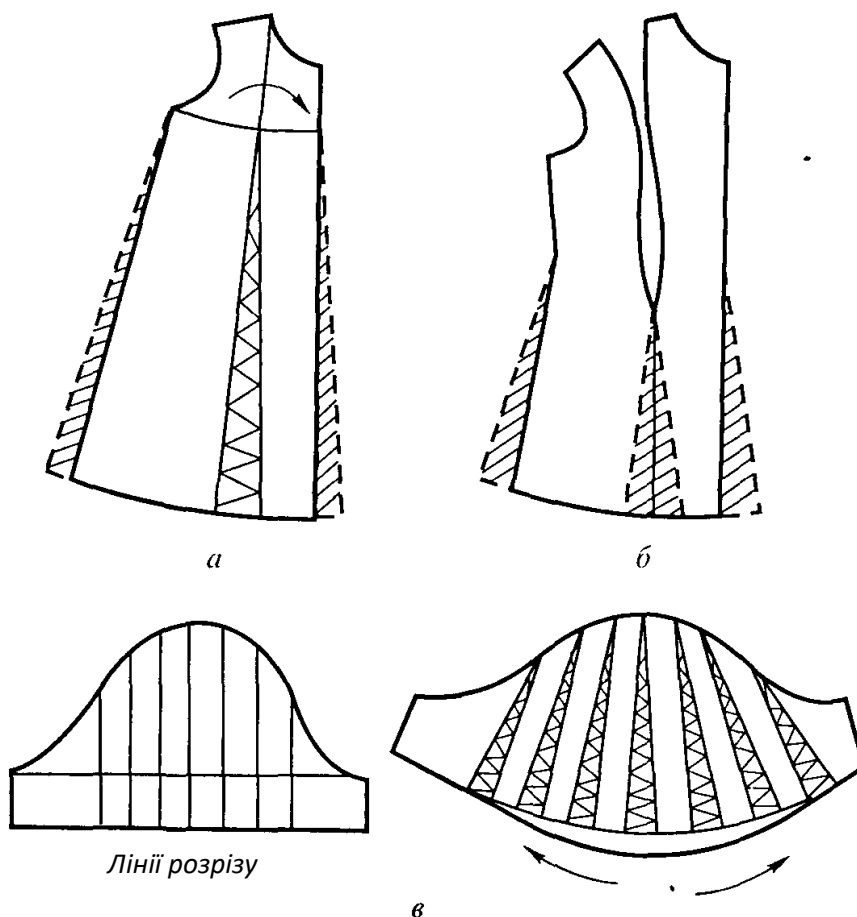
Конічне розширення деталей

Конічне розширення деталей базової основи виконують, якщо потрібно збільшити ширину деталі на певній ділянці.

Збільшена ширина ділянки деталі в готовому вигляді утворює фалди. Фалди можуть розташовуватись по всьому периметру виробу або групуватись на окремих ділянках.

При рівномірному розташуванні фалд загальну величину розширення, встановлені при аналізі моделі, розташовують між бічними, середніми лініями та лініями рельєфів на пілочки та спинці. Величину розширення розподіляють порівну по обидві сторони від конструктивних ліній (рис 3.11, а, б.). Побудову такого розширення виконують на копії креслення базової основи, після чого нові контури деталей виробу переводять на окремий папір.

Коли фалди на виробі розташовуються на обмеженій ділянці, роботу проводять за допомогою шаблону. На нього наносять прокольні лінії в місцях, що відповідають фалдам моделі. Шаблон розрізають по прокольним лініям та розсовують віялоподібно. Контури розведеного шаблону обводять плавними кривими.

Перевірка розроблених креслень конструкції

Використання прийомів технічного моделювання під час розробки креслень деталей нових моделей може призвести до помибок конструкції: зміни довжини монтажних зрізів, порушення відповідності монтажних надсічок на основних деталях, відсутність можливості спряження ліній. Тому креслення конструкцій необхідно перевіряти. При цьому виміряють довжину зрізів спряження, корегують положення монтажних надсічок на них, вирівнюють зрізи горловини, пройми, низу, талії, рукава, окату рукава, відльоту та лінії вшивання коміра.

Після перевірки креслень конструкції на їх основі розробляють лекала основних та допоміжних деталей моделі.